

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2005 r. przez Federica José Garcíę Resustę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-147/05)

(2005/C 155/48)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Federica José Garcíę Resusty, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokata Jeana Van Rossuma, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Komisji odrzucającej wnioski skarżącego o uznanie, że choroba, na którą cierpi, ma podłoże zawodowe i uniemożliwia mu wykonywanie zatrudnienia w jego kategorii odpowiadającej jego grupie zaszerogowania lub, że nasilenie choroby ma podłoże zawodowe,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wydała zaskarżoną decyzję w następstwie wyroku Sądu z dnia 23 listopada 2004 r., wydanego w sprawie T-376/02 (¹), na mocy którego została uchylona decyzja Komisji z dnia 14 stycznia 2002 r., przyznająca skarżącemu rentę inwalidzką.

Skarżący na poparcie swojej skargi podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia, jak również naruszenie art. 3 przepisów dotyczących ubezpieczenia od ryzyka wypadku oraz chorób zawodowych urzędników Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim opinia komisji lekarskiej, która stwierdziła, że nie jest wystarczająco ustalone, aby nasilenie choroby skarżącego miało bezpośredni związek z wykonywanymi przez niego zadaniami, jest sprzeczna z opinią Komitetu ds. Inwalidztwa, który ze swojej strony uznał, że wcześniejsza choroba skarżącego uległa nasileniu w wyniku stresu związanego z jego stanowiskiem.

(¹) Komunikat w Dz.U. C 44 z 22.2.2003 r., str. 37; wyrok opublikowany w Dz.U. C 45 z 19.2.2005 r., str. 23.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2005 r. przez Carlosa Sáncheza Ferriza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-153/05)

(2005/C 155/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Carlosa Sáncheza Ferriza, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Gilles'a Bounéou i Frédéricę Frabettiego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności procedury oceny za 2003 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego;
- 2) ewentualnie, stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny kariery zawodowej skarżącego za okres 1.1.2003 r.-31.12.2003 r.;
- 3) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżącego w niniejszej sprawie są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawach T-43/04 i T-47/04.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2005 r. przez Carmelę Lo Giudice przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-154/05)

(2005/C 155/50)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Carmeli Lo Giudice, zamieszkałej w Strambeek-Bever (Belgia), reprezentowanej przez adwokatów Frédéricę Frabettiego i Gillesa Bounéou'a z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) o uchylenie decyzji z dnia 18 stycznia 2005 r. nr 05/399 w przedmiocie oddalenia zażalenia,
- 2) o uchylenie, o ile konieczne, dorozumianej decyzji odmownej w przedmiocie wniosku skarżącej o udzielenie pomocy z dnia 28 listopada 2003 r., jak również dorozumianej decyzji odmownej w przedmiocie oddalenia wniosku skarżącej o udzielenie pomocy z dnia 23 grudnia 2003 r.,
- 3) stwierdzenie, iż skarżąca została w ramach swej służby poddana mobbingowi,
- 4) nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 100.000 euro (sto tysięcy euro) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, z zastrzeżeniem jej podniesienia lub ponownego oszacowania w związku z doświadczanym mobbingiem uwzględniając, iż przyszłość skarżącej jest całkowicie niepewna oraz fakt, iż poważnie pogorszył się jej stan zdrowia,
- 5) zastrzeżenie wszelkich obowiązków o charakterze prawnym w szczególności prawa o udostępnienie protokołów z przesłuchania świadków takie jak określone uwagami Investigation and Disciplinary Office (IDOC) (Biuro dochodzeń i spraw dyscyplinarnych) z dnia 07.01.2005 r.
- 6) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędniczka Komisji skierowała do swych przełożonych o dwa wnioski o udzielenie pomocy, z dnia 28 listopada 2003 r. oraz z dnia 23 grudnia 2003 r. podnosząc, iż jest ona ofiara mobbingu w swym środowisku pracy. Skarżąca kieruje swą skargę przeciwko oddaleniu dwóch powołanych wniosków, jak również wniesionej przez nią w konsekwencji zażalenia.

Na poparcie swego wniosku, skarżąca podnosi, iż w obliczu rozmiaru zadań powierzonych jej przez przełożonego, jak również treści wiadomości elektronicznych przez niego przesłanych, niezaprzeczalnie została ona poddana rzeczywistemu mobbingowi. Tym samym zaskarżone decyzje naruszają art. 12 regulaminu pracowniczego.

Oddalenie złożonych przez nią wniosków o udzielenie pomocy narusza w jej opinii art. 24 regulaminu pracowniczego, jak i pozostaje w sprzeczności z treścią projektu N. Kinnock'a z dnia 15 października 2003 r., którego przedmiotem była polityka w zakresie mobbingu. Ponadto skarżąca podnosi brak uzasadnienia decyzji z dnia 18 stycznia 2005 r., naruszenie zasady zakazu postępowania arbitralnego, nadużycie władzy, naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań jak i zasady „patere legem quam ipse fecisti” a także naruszenie obowiązku dbałości o dobro urzędnika.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2005 r. przez Roberta Steinmetza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 18 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Roberta Steinmetza, zamieszkałego w Luksemburgu, reprezentowanego przez adwokat Joëlle Choucroun, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 stycznia 2005 r. zawierającej odpowiedź na zażalenia skarżącego nr R/376/04 z dnia 29 kwietnia 2004 r. oraz R/857/04 z dnia 20 sierpnia 2004 r.,
- 2) nakazanie Komisji zwrotu na rzecz skarżącego kwoty 26,19 euro,
- 3) zasądzenie na rzecz skarżącego symbolicznej kwoty 1 euro tytułem szkody niematerialnej poniesionej wskutek wydania zaskarżonej decyzji,
- 4) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszym postępowaniu sprzeciwia się nieuwzględnieniu przez AIPN złożonego przez skarżącego żądania zwrotu kosztów podróży służbowej w wysokości 26,19 euro, do wysokości której to kwoty niesłusznie zajęto jego wynagrodzenie za marzec 2005 r. Sprzeciwia się on również odmowie uwzględnienia wniosku o udzielenie pomocy złożonego na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego.